

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner det den 27 januari 2021 och den 8 februari 2021 mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland ingångna avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt antar en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

Avtalet hänför sig till ett tidigt införande av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas i anslutning till Europeiska stabilitetsmekanismen för EU:s bankunions gemensamma resolutionsfond. Genom avtalet skapas för de för närvarande helt nationella extraordinära efterhandsbidragen en motsvarande övergång till gradvis ömsesidighet ända fram till full ömsesidighet som för de förhandsbidrag som samlas in till fonden och som enligt det gällande avtalet är helt ömsesidiga då övergångsperioden kommer att sluta. Dessutom ändras de tillfälliga överföringarna mellan olika delar till följd av nämnda ändring.

Avtalet träder i kraft den dag då ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Det har ännu inte trätt i kraft internationellt.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft för Finlands del, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 Avtalets syfte	4
3 De viktigaste förslagen	4
4 Propositionens konsekvenser	5
5 Remissvar	7
6 Bestämmelserna i fördraget och deras förhållande till lagstiftningen i Finland	7
6.1 Bestämmelserna i avtalet	7
6.2 Bestämmelsernas förhållande till lagstiftningen i Finland	11
7 Ikraftträdande	11
8 Bifall av Ålands lagting	12
9 Verkställighet och uppföljning	12
10 Förhållande till andra propositioner	12
11 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning	13
11.1 Behovet av riksdagens samtycke	13
11.2 Behandlingsordning	15
LAGFÖRSLAG	16
Lag om avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden	16
FÖRDRAGSTEXT	18

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Genom avtalet ändras avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden (FördrS 88/2015).

Avtalet hänför sig till ett tidigt (vid tidigare behandling av ärendet även kallat ”tidigarelagt”) införande av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas i anslutning till Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan även *ESM*) för EU:s bankunions gemensamma resolutionsfond.

Medlemsstaterna i Europeiska unionen förband sig politiskt till att utveckla den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen under en övergångsperiod fram till utgången av 2023 i ett uttalande av Eurogruppen och rådet för ekonomiska och finansiella frågor redan i december 2013. Enligt uttalandet ska arrangemanget underlätta resolutionsfondens upplåning och banksektorn i sista hand ansvara för återbetalningen med hjälp av alla deltagande medlemsstaters bidrag, inklusive efterhandsbidragen.

Vid eurotoppmötet i utvidgat format godkändes i december 2018 ett övergripande paket för att stärka Ekonomiska och monetära unionen, inbegripet referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen. Enligt dessa villkor skulle den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen införas genom begränsade ändringar av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden före övergångsperiodens slut, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen, efter ett politiskt beslut som grundats på institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning av riskreduceringen år 2020.

Den utvidgade Eurogruppen fattade den 30 november 2020 ett politiskt beslut, grundat på bedömning av riskreduceringen, om tidigt införande av den gemensamma säkerhetsmekanismen och ändring av avtalet om bidrag. De avtalsslutande parterna undertecknade avtalet i Bryssel den 27 januari 2021, med undantag för Estland som undertecknade avtalet den 8 februari 2021.

1.2 Beredning

Beredningen av överenskommelsen

Avtalet förhandlades fram inom ramen för den utvidgade Eurogruppen (EU27). Det första utkastet till ändring av avtalet som beretts av den gemensamma resolutionsnämnden lämnades till avtalssparterna den 23 januari 2020. Förhandlingarna om utkastet till avtal inleddes på tjänstemannanivå den 28 januari 2020. Före det beredde Eurogruppen några alternativa modeller för ändringen av avtalet, men de uteslöts antingen som tekniskt eller politiskt sett utmanande.

Beredningen på nationell nivå

Det tillsattes ingen särskild förhandlingsdelegation för förhandlingarna, utan Finland företrädde inom ramen för den utvidgade Eurogruppen av tjänstemän som bereder ärendet och av finansministern.

Statsrådet fattade beslut om beviljande av fullmakter att underteckna avtalet den 21 januari 2021 och beviljade samtidigt fullmakter att underteckna det avtal om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen som har ett nära samband med propositionen.

Finlands ståndpunkter i förhandlingarna om avtalet samordnades i EU-ministerutskottet (E 138/2020 rd, EK 2/2020 rd och E 45/2019 rd). Finland strävade med ändringen av avtalet efter en så tydlig och begriplig lösning som möjligt och knöt redan från början ändringen av avtalet och det tidigare lagda införandet av säkerhetsmekanismen till både de europeiska institutionernas bedömning av riskreduceringen och sin egen självständiga bedömning av riskreduceringen. Finland godkände det tidigare lagda införandet av den gemensamma säkerhetsmekanismen och ändringen av avtalet om bidrag utifrån en politisk helhetsbedömning i samband med bedömningen av riskreduceringen och behandlingen av statsrådets utredning om det tidigare lagda införandet av säkerhetsmekanismen (E 138/2020 rd).

Riksdagen deltog i den nationella beredningen av avtalet på det sätt som avses i 96 och 97 § i grundlagen i samband med följande skrivelser och utredningar: E 138/2020 rd, U 15/2020 rd, EK 2/2020 rd och E 45/2019 rd.

2 Avtalets syfte

De avtalsslutande parterna ansåg i förhandlingarna om säkerhetsmekanismen att om den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden införs före övergångsperiodens slut, under vilken förhandsbidrag till fonden fördelas till olika delar med gradvis ömsesidighet, skulle en ömsesidighet för extraordinära efterhandsbidrag på liknande vis underlätta en smidig övergång från en fond vars struktur består av flera delar till en helt ömsesidig sådan.

En central bestämmelse med tanke på att uppnå syftet är artikel 1 i avtalet. Om finansieringen av en resolutionsåtgärd blir beroende av extraordinära efterhandsbidrag som samlas in från kreditinstitut och värdepappersföretag så är, till skillnad från det gällande avtalet, alla avtalsslutande parter enligt artikel 1 skyldiga att till resolutionsfonden överföra extraordinära bidrag som har insamlats i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 71 i SRM-förordningen. Enligt det gällande avtalet är endast de avtalsslutande parter som berörs av resolutionsåtgärden skyldiga att överföra extraordinära bidrag, om sådana måste användas. Det finns dock två steg i användningen av extraordinära efterhandsbidrag, enligt vilka man som första åtgärd endast använder extraordinära bidrag från de avtalsslutande parter som berörs av resolutionsåtgärden och först som andra åtgärd (vid behov) använder extraordinära bidrag från alla avtalsslutande parter i enlighet med vissa mekaniska beräkningsformler. Ju närmare övergångsperiodens slut, i desto högre grad stöder man sig i fråga om de extraordinära bidragen på gemensam finansiering och i desto högre grad är bidragen ömsesidiga. Genom avtalet skapas således för de för närvarande helt nationella extraordinära efterhandsbidragen en motsvarande övergång till gradvis ömsesidighet ända fram till full ömsesidighet som för de förhandsbidrag som samlas in till fonden och som enligt det gällande avtalet är helt ömsesidiga då övergångsperioden kommer att sluta.

3 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner avtalet. Propositionen innehåller ett förslag till så kallad blankettlag för att sätta i kraft de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

4 Propositionens konsekvenser

Avtalet hänför sig till det tidiga införandet av EU:s bankunions gemensamma resolutionsfond och den gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas i anslutning till Europeiska stabilitetsmekanismen.

Avtalet och dess ekonomiska konsekvenser berör i synnerhet kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan *bidragsskyldiga*) då de finansierar den gemensamma resolutionsfonden både med förhandsbidrag och i sista hand med extraordinära efterhandsbidrag. De avtalsslutande parterna är dock skyldiga att överföra de extraordinära bidragen till fonden i de bidragsskyldigas ställe.

Avtalet ålägger varje avtalsslutande parts bidragsskyldiga att betala extraordinära efterhandsbidrag redan under övergångsperioden även vid finansieringen av en resolutionsåtgärd som gäller andra avtalsslutande parter, men däremot möjliggör bidragen en betydligt större finansieringskapacitet ur resolutionsfonden och dess säkerhetsmekanism, som kan användas som ett sista alternativ om extraordinära bidrag inte omedelbart finns tillgängliga. Enligt det gällande avtalet får extraordinära efterhandsbidrag endast samlas in från de avtalsslutande parter som en viss resolutionsåtgärd gäller. Medlemsstaterna i Europeiska unionen förband sig dock politiskt till att utveckla den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen under en övergångsperiod fram till utgången av 2023 i ett uttalande av Eurogruppen och rådet för ekonomiska och finansiella frågor redan i december 2013, och enligt uttalandet ska banksektorn i sista hand ansvara för återbetalningen med hjälp av alla deltagande medlemsstaters bidrag, inklusive efterhandsbidragen.

Det är svårt att bedöma nettoeffekten av avtalet i fråga om finska bidragsskyldiga. Det beror helt på hur ofta man blir tvungen att använda medel ur den gemensamma resolutionsfonden och hur ofta fondens medel används för resolution i fråga om en finsk bank jämfört med andra avtalssparers banker. Tills vidare har fondens medel aldrig använts och tröskeln för att använda dem är relativt hög redan lagstiftningsmässigt. Dessutom kan finska bidragsskyldiga dels vara enbart betalare, men dels också dra nytta av avtalet om de själva är föremål för resolutionsåtgärder. Generellt ökar avtalet fondens möjlighet att redan under övergångsperioden reagera på flera krissituationer som följer på varandra eller infaller samtidigt. Dessutom minskar det den direkta ödesgemenskapen mellan bankerna och deras hemstater, vilket har varit ett centralt mål för bankunionen.

En bedömning av avtalets exakta konsekvenser i euro förutsätter antaganden om vilka avtalssparers delar av fonden den första resolutionsåtgärd som kräver användning av fondens medel inriktas på och hur stor åtgärden är. Först efter detta kan man bedöma dess konsekvenser för alla avtalsslutande parter delar av fonden och det belopp av extraordinära efterhandsbidrag som deras bidragsskyldiga ska betala. Om de finska bidragsskyldigas ekonomiska ställning bedöms vara betydligt bättre jämfört med andra avtalsslutande parter bidragsskyldiga kan avtalets nettoeffekt i fråga om de finska bidragsskyldiga beräknas vara negativ. Nettoeffekten lindras dock i viss mån av att det i och med avtalet finns mer finansiering att tillgå för eventuella resolutionsåtgärder som gäller finska bidragsskyldiga. Dessutom har avtalet en tidsmässigt begränsad räckvidd: de avtalsslutande parterna har från början i vilket fall som helst haft för avsikt att övergå till fullständigt gemensamt ansvar i fråga om finansieringen av resolutionsåtgärder från och med ingången av 2024. När avtalet träder i kraft och förväntas tillämpas från ingången av 2022 är det i praktiken fråga om en tidigareläggning med två år av verkställandet av en tidigare politisk överenskommelse.

Finska bidragsskyldiga betalade ca 235 miljoner euro i förhandsbidrag till resolutionsfonden 2020. De årliga extraordinära efterhandsbidragen kan således i enlighet med artikel 71 i SRM-

förordningen vara högst ca 705 miljoner euro, vilket motsvarar tre gånger det årliga beloppet av förhandsbidrag.

Till skillnad från förhandsbidrag samlas extraordinära efterhandsbidrag in endast vid behov. I praktiken kan en sådan situation uppstå endast om de medel på ca 42 miljarder euro som för närvarande finns i fonden och de medel på sammanlagt ca 70 miljarder euro som uppskattas ha influtit till fonden under övergångsperioden fram till utgången av 2023 innan detta har använts i enlighet med kraven för användningen av fondens medel. Om extraordinära efterhandsbidrag inte är omedelbart tillgängliga kan den gemensamma resolutionsnämnd som förvaltar resolutionsfonden i sista hand låna medel ur fondens gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas inom Europeiska stabilitetsmekanismen (se även regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen). Löptiden för lån som lyfts ur säkerhetsmekanismen är i regel tre år och i sista hand svarar de bidragsskyldiga för återbetalning av lånen genom extraordinära bidrag, även om de direkta motparterna i arrangemanget är den gemensamma resolutionsnämnden och Europeiska stabilitetsmekanismen.

De extraordinära efterhandsbidrag som samlas in av finska bidragsskyldiga under tre på varandra följande år kan enligt den gällande lagstiftningen och utifrån ovannämnda siffror för 2020 beräknas uppgå till högst ca 2,12 miljarder euro. Uppskattningen är dock närmast en teoretisk maximinivå som baserar sig på gällande lagstiftning och den beaktar inte ännu de extraordinära efterhandsbidrag som andra avtalsslutande parter bidragsskyldiga betalar. Således skulle det förväntade värdet av eventuella extraordinära efterhandsbidrag för finska bidragsskyldiga i verkligheten vara betydligt lägre. I praktiken kan kostnadsbördan för de finska bidragsskyldiga i form av bidrag således fördubblas eller högst tredubblas under en treårsperiod.

Med stöd av vad som anförts ovan kan avtalets konsekvenser, åtminstone i fråga om direkta ekonomiska konsekvenser, slutligen i sig bedömas vara ganska små. De indirekta konsekvenserna kan dock vara betydande med tanke på den gemensamma resolutionsmekanismens verksamhet och i och med den säkerhetsmekanism som inrättas inom Europeiska stabilitetsmekanismen, särskilt om stabilitetsmekanismens roll i framtiden inriktas mer på att fungera som säkerhetsmekanism för bankunionen i stället för stödprogrammen i de medlemsstater som äger den. Även säkerhetsmekanismen inrättas dock inom ramen för ESM:s kapitalstruktur, vilket innebär att den i princip endast ändrar på ESM:s nuvarande riskposition och inte på eventuella maximala förluster eller det maximala ansvaret i fråga om Finlands stabilitetsmekanism (se även regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen).

Genom inrättandet av den finansiella säkerhetsmekanismen och genom avtalet förstärks den gemensamma resolutionsfondens finansieringskapacitet. Resolutionsfondens finansieringsarrangemang och tillämpningen av resolutionslagstiftningen har ett samband med varandra. Även om förutsättningarna för användningen av resolutionsfonden inte ändras genom säkerhetsmekanismen, kan fondens förbättrade finansieringskapacitet inverka på tolkningen och tillämpningen av lagstiftningen på så sätt att man lättare än tidigare tyr sig till fonden. Sådana eventuella indirekta konsekvenser syns dock närmast som någon slags ökning i det förväntade värdet av kostnadsbördan för de bidragsskyldiga och i fråga om säkerhetsmekanismen även som en förändring i ESM:s riskposition.

5 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss i den elektroniska utlåandetjänsten under perioden 26.3—16.4.2021. Remissvar lämnades in av Finansinspektionen, Finlands Bank, Verket för finansiell stabilitet och Finanssiala ry.

I Finansinspektionens yttrande konstateras liksom i Finansinspektionens tidigare yttranden bland annat vikten av slutförandet av bankunionen och att detta främjar stabiliteten inom finanssektorn i länderna inom bankunionen och därmed också i Finland. Enligt yttrandet hör det till kärnan i begränsningen av de risker som tidigareläggningen medför att se till att investeransvaret realiserar.

I Finlands Banks yttrande konstateras bland annat att fullbordandet av det gemensamma resolutionssystemet och resolutionsfonden och den ökade finansieringskapacitet som dessa medför tillsammans med andra regler för resolution garanterar ett bättre skydd för stabilitet i den finansiella mekanismen i länderna inom bankunionen, störningsfri förmedling av finansiering och jämn ekonomisk tillväxt. Den finansiella stabiliteten och tryggheten av den är enligt yttrandet ett av centralbankens viktigaste mål.

Enligt yttrandet från Verket för finansiell stabilitet är det önskvärt med tanke på den finansiella stabiliteten att tidigare lägga den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen och göra de extraordinära efterhandsbidragen ömsesidiga på samma sätt som man redan nu gör med de förhandsbidrag som samlas in en gång om året. Enligt yttrandet fördubblar den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen beloppet av de tillgångar som kan användas vid resolution. Dessutom förbättrar den ökade kapaciteten avsevärt den gemensamma resolutionsnämndens (*Single Resolution Board, SRB*) verksamhetsförutsättningar vid mycket svår resolution. Redan existensen av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen ökar enligt yttrandet trovärdigheten i fråga om ramarna för resolution. Det att den tillgängliga kapaciteten ökar betyder enligt yttrandet dock inte att resolutionsfondens medel används på lättare grunder. Villkoren för användningen av resolutionsfondens medel kvarstår oförändrade. I yttrandet från Verket för finansiell stabilitet presenteras dessutom bland annat nyare uppgifter om beloppet av bidrag.

Finanssiala ry anser i sitt yttrande bland annat att riksdagen inte bör godkänna ett ändringsavtal som gäller bidrag till resolutionsfonden medan en ekonomisk kris fortfarande pågår. Enligt Finanssiala ry bör det göras först när man vet vilka konsekvenser krisen har för bankerna i olika länder och när tillräckliga korrigerande åtgärder vidtagits för att iståndsätta bankerna. Endast på så vis kan man på ett hållbart och rättvist sätt framskrida i fullbordandet av bankunionen, enligt Finanssiala ry:s uppfattning. Om bankernas gemensamma ansvar ökas, bör det vara tydligt definierat och noggrant avgränsat. Enligt Finanssiala ry bör utgångspunkten alltid vara att bankens ägare och investerare i första hand svarar för eventuella förluster.

Avsnittet om propositionens konsekvenser uppdaterades utifrån uppgifterna i yttrandet av Verket för finansiell stabilitet. I propositionen gjordes dessutom vissa preciseringar i fråga om författningstekniska lösningar.

6 Bestämmelserna i fördraget och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

6.1 Bestämmelserna i avtalet

I *stycke 1 i ingressen* konstateras att de avtalsslutande parterna är Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland,

Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storbritannien, Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland (nedan *signatärerna*).

I *stycke 2 i ingressen* erinrar signatärerna om uttalandet från Eurogruppen och Ekofinministrarna av den 18 december 2013 om den finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsmekanismen angående ett åtagande att ta fram en fullt fungerande gemensam finansiell säkerhetsmekanism senast efter tio år.

I *stycke 3 i ingressen* erinrar signatärerna vidare om att stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta, vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018 godkände ett övergripande paket för att stärka Ekonomiska och monetära unionen, inbegripet referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden (fonden). Enligt dessa villkor skulle den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen införas genom begränsade ändringar av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden före övergångsperiodens slut, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen, efter ett politiskt beslut som grundats på institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning av riskreduceringen år 2020. Vidare konstateras i ingressen att kraven på riskreducering skulle stå i proportion till ambitionsnivån för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen under övergångsperioden jämfört med den ordinarie fasen.

I *stycke 4 i ingressen* erkänner signatärerna att om den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen införs före övergångsperiodens slut, under vilken förhandsbidrag till fonden fördelas till olika delar med gradvis ömsesidighet, skulle en ömsesidighet för extraordinära efterhandsbidrag på liknande vis underlätta en smidig övergång från en fond vars struktur består av flera delar till en helt ömsesidig sådan.

I *stycke 5 i ingressen* erinrar signatärerna vidare om att finansministrarna vid Eurogruppens möte i utvidgat format den 4 december 2019 godkände de tekniska villkoren för ömsesidigheten för extraordinära efterhandsbidrag till fonden.

I *stycke 6 i ingressen* erinrar signatärerna vidare om att detta ändringsavtal bör bli tillämpligt först när alla avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen har konstaterat att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen enligt vad som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, såsom de godkändes av stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018, och en resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen har trätt i kraft.

Artikel 1. *Ändringar av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden.* I artikel 1.1 föreskrivs om ändring av artikel 5.1 i det gällande avtalet.

I artikel 1.1 a föreskrivs att artikel 5.1 d i det gällande avtalet ska ersättas med följande. När det i enlighet med de relevanta bestämmelserna i SRM-förordningen har fattats beslut om att utnyttja fonden ska nämnden ha befogenhet att förfoga över delarna av fonden, för det fjärde och utan att det påverkar de av nämndens befogenheter som avses i led e, om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en särskild resolutionsåtgärd

ska de avtalsslutande parterna till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag, som har insamlats i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 71 i SRM-förordningen från instituten auktoriserade på deras respektive territorier, i enlighet med följande.

I 1.1 a första strecksatsen föreskrivs att som ett första steg ska de berörda avtalsslutande parter som avses i led a eller, vid en gränsöverskridande koncernresolution, de berörda avtalsslutande parter som inte har bidragit med tillräckliga finansiella medel enligt leden a—c när det gäller resolution av enheter auktoriserade på deras territorier, till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag upp till det belopp som beräknats som det högsta belopp av extraordinära efterhandsbidrag som får samlas in från institut auktoriserade på deras territorier i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen, multiplicerat med den relevanta procentsatsen (nedan *maximibeloppet*). Vid tillämpning av denna strecksats bestäms procentsatsen i förhållande till datumet för resolutionsordningens ikraftträdande. Den ska uppgå till 30 % från och med tillämpningsdatumet för denna strecksats och under återstoden av det kalenderkvartal under vilket detta datum infaller. Procentsatsen ska sänkas kvartalsvis med en siffra som motsvarar 30 procentenheter delat med det återstående antalet kalenderkvartal under övergångsperioden, inbegripet det kvartal under vilket tillämpningsdatumet för strecksatsen i fråga infaller. Vid tillämpning av denna strecksats ska summan av de extraordinära efterhandsbidrag som redan samlats in under samma år och de som återstår att samla in under samma år enligt denna strecksats med avseende på tidigare resolutionsåtgärder dras av från *maximibeloppet*.

I 1.1 a andra strecksatsen föreskrivs att som ett andra steg ska, om de finansiella medel som är tillgängliga enligt första strecksatsen inte är tillräckliga, alla de avtalsslutande parterna till fonden överföra de extraordinära efterhandsbidrag som krävs för att täcka den återstående delen av kostnaderna för den specifika resolutionsåtgärden, upp till det belopp som beräknats som det *maximibelopp* för extraordinära efterhandsbidrag som får samlas in från institut auktoriserade på deras territorier i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen multiplicerat med en procentsats på 100 % minus den procentsats som tillämpas i enlighet med första strecksatsen (nedan *ömsesidigt maximibelopp*). Vid tillämpning av den här strecksatsen ska summan av extraordinära efterhandsbidrag som redan samlats in under samma år och som återstår att samla in under samma år enligt den här strecksatsen med avseende på tidigare resolutionsåtgärder dras av från det *ömsesidiga maximibeloppet*.

I artikel 1.1 a föreskrivs dessutom att artikel 5.1 e i det gällande avtalet ska ersättas med följande: Om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en viss resolutionsåtgärd, och så länge de extraordinära efterhandsbidrag som avses i led d inte finns omedelbart tillgängliga, även av skäl som rör de berörda institutens stabilitet, kan nämnden utöva sin befogenhet att i enlighet med artiklarna 73 och 74 i SRM-förordningen för fondens räkning ta upp lån eller andra former av stöd eller sin befogenhet att i enlighet med artikel 7 i detta avtal göra tillfälliga överföringar mellan olika delar. I de fall då nämnden beslutar att utöva de befogenheter som avses i första stycket i detta led ska de avtalsslutande parterna, utan att det påverkar tredje stycket i detta led, till fonden överföra de extraordinära efterhandsbidragen i syfte att återbetala antingen lånen eller de andra formerna av stöd, eller den tillfälliga överföringen mellan olika delar, i enlighet med led d första och andra strecksatserna under löptiden och fram till full återbetalning. Dessutom preciseras det att samma relevanta procentsats som fastställts i enlighet med led d ska tillämpas under hela löptiden för att undvika tveksamheter. I tredje stycket i underpunkten föreskrivs att för en särskild resolutionsordning som trätt i kraft under övergångsperioden ska följande gälla: Summan av de extraordinära efterhandsbidrag som ska överföras med avseende på den särskilda resolutionsåtgärden och de som återstår att överföra med avseende på tidigare resolutionsåtgärder av de berörda avtalsslutande parterna enligt i) led d första strecksatsen och ii) detta led e tillämpat i enlighet med led d första strecksatsen

får inte överstiga maximibeloppet multiplicerat med tre. Följaktligen får summan av de extraordinära efterhandsbidrag som ska överföras med avseende på den särskilda resolutionsåtgärden och de som återstår att överföra med avseende på tidigare resolutionsåtgärder av alla avtalsslutande parter enligt i) led d andra strecksatsen och ii) detta led e tillämpat i enlighet med led d andra strecksatsen inte överstiga det belopp som motsvarar summan av alla förhandsbidrag som betalats in vid datumet för ikraftträdande för den särskilda resolutionsordningen, ej inbegripet de som samlats in i samband med tidigare utbetalningar från fonden (fondens faktiska nivå, utan beaktande av möjliga utbetalningar).

I artikel 1.1 b föreskrivs att en underpunkt f fogas till artikel 5.1 i det gällande avtalet: Om de finansiella medel som avses i led e inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en särskild resolutionsåtgärd ska de berörda avtalsslutande parterna, under löptiden och fram till full återbetalning, överföra extraordinära efterhandsbidrag som fortfarande kan samlas in från institut auktoriserade på deras territorier inom den gräns som fastställts i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen, i syfte att återbetala lånen eller andra former av stöd som nämnden får ta upp i enlighet med artiklarna 73 och 74 i SRM-förordningen.”

Enligt artikel 1.2 ska artikel 7.1 i det gällande avtalet ersättas med följande: Utan att det påverkar de skyldigheter som fastställs i artikel 5.1 a—d kan de avtalsslutande parter som berörs av resolutionen under övergångsperioden hos nämnden ansöka om att tillfälligt få utnyttja den del av de tillgängliga finansiella medlen i de delar av fonden som ännu inte har gjorts ömsesidiga som motsvarar de övriga avtalsslutande parterna. I sådant fall ska artikel 5.1 e tillämpas.

Artikel 2. Deponering. I artikel 2 föreskrivs om deponering av avtalet.

Artikel 3. Konsolidering. I artikel 3 föreskrivs att depositarien ska upprätta en konsoliderad version av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden och sända den till alla signatärer.

Artikel 4. Ratificering, godkännande eller godtagande. I artikel 4 föreskrivs om ratificering, godkännande eller godtagande av avtalet.

Artikel 5. Ikraftträdande, tillämpning och anslutning. I artikel 5.1 föreskrivs att avtalet träder i kraft den dag då ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Utan att det påverkar nästa punkt ska avtalet tillämpas från och med den dag då det träder i kraft.

I artikel 5.2 föreskrivs om tillämpningen av avtalet. I bestämmelsen förutsätts att avtalet har trätt i kraft i enlighet med föregående punkt. Såvida inte de villkor som anges nedan har uppfyllts före det ikraftträdandet ska avtalet tillämpas från och med dagen efter den dag då följande villkor har uppfyllts. För det första: De avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen har, med institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning år 2020 som underlag, konstaterat att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen enligt vad som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, såsom de godkändes av stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018. Och för det andra: En resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen enligt artikel 18a.1 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen har trätt i kraft.

I artikel 5.3 föreskrivs om anslutning till avtalet. Avtalet är öppet för anslutning av medlemsstater i Europeiska unionen som ansluter sig till avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden i enlighet med artikel 13 i det avtalet, som enligt bestämmelsen också ska gälla för detta ändringsavtal.

6.2 Bestämmelsernas förhållande till lagstiftningen i Finland

Avtalet förutsätter inga ändringar i Finlands nationella lagstiftning.

Genom bestämmelserna i artikel 1.1 ändras artikel 5.1 d och 5.1 e i det gällande avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden (FördrS 88/2015) och ett nytt led f ska införas. I 4 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) hänvisas det till ovannämnda artikel 5. I 1 kap. 3 § i den lagen fastställs att det mellanstatliga avtalet avser det gällande avtalet. Utöver de ovannämnda bestämmelserna hänvisas det till det mellanstatliga avtalet i 4 kap. 2 och 3 § i den lagen.

Bestämmelsen i artikel 1.2 ersätter artikel 7.1 i det gällande avtalet. Enligt bestämmelsen kvarstår den gällande bestämmelsens innehåll i övrigt, men slopas de berörda avtalsslutande parternas skyldighet att före utgången av övergångsperioden till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag till ett belopp motsvarande det belopp som mottagits av deras delar plus den upplupna räntan så att de andra delarna återbetalas i fall som gäller tillfälliga överföringar mellan olika delar. Slopandet av skyldigheten beror på att man genom avtalet för de extraordinära efterhandsbidragen skapar en motsvarande övergång till gradvis ömsesidighet ända fram till full ömsesidighet som för de förhandsbidrag som samlas in till fonden och som enligt det gällande avtalet är helt ömsesidiga då övergångsperioden kommer att sluta. I 2 § i ikraftträdandelagen för det gällande avtalet, det vill säga i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden (1196/2014) föreskrivs att statsrådet beslutar om att till den gemensamma resolutionsnämnden framföra en sådan begäran som avses i artikel 7.1 i avtalet. Statsrådet beslutar fortfarande med stöd av den lagen om att framföra en begäran, även om artikel 7.1 i det gällande avtalet ändras genom detta avtal på det sätt som anges ovan.

7 Ikraftträdande

Avtalets signatärer ratificerar, godkänner eller godtar avtalet i enlighet med deras respektive konstitutionella krav. Avtalet träder i kraft den dag då ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen.

Avtalet ska tillämpas från och med den dag då det träder i kraft eller från och med dagen efter den dag då följande villkor har uppfyllts, såvida de inte har uppfyllts före ikraftträdandet: De avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen har, med institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning år 2020 som underlag, konstaterat att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen enligt vad som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, såsom de godkändes av stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018 och en resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen enligt artikel 18a.1 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen har trätt i kraft.

Det första villkoret för tillämpning uppfylls redan eftersom den utvidgade Eurogruppen har fattat det beslut som nämns i villkoren den 30 november 2020. Det andra villkoret, dvs. en resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen, kan uppfyllas först när avtalet om ändring av fördraget om Europeiska stabilitetsmekanismen, som avtalet i denna proposition har ett nära samband med, har ratificerats. Enligt den gemensamma förklaringen i anslutning till avtalet i denna proposition strävar man efter att ratificera båda avtalen samtidigt. Således kan avtalet börja tillämpas den dag då det träder i kraft endast om avtalet om ändring av fördraget om Europeiska stabilitetsmekanismen ingåtts och resolutionen från ESM-rådet har antagits innan detta avtal har ratificerats och ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. I praktiken blir avtalet alltså tillämpligt först från dagen efter den dag då resolutionen från ESM-rådet enligt villkoret i fråga har antagits.

Enligt den utvidgade Eurogruppens politiska överenskommelse av den 30 november 2020 strävar man efter att införa den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen före januari 2022 och således förväntas bestämmelserna i avtalet träda i kraft den 1 januari 2022.

Det föreslås att den lag som ingår i propositionen ska träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft, vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet.

8 Bifall av Ålands lagting

Ikraftsättandet av avtalet förutsätter inte bifall av Ålands lagting. Avtalet hänför sig till frågor som gäller kreditinstitut och värdepappersföretag, och dessa hör enligt 27 § 41 punkten och 29 § 1 mom. 5 punkten i självstyrelselagen till rikets lagstiftningsbehörighet.

9 Verkställighet och uppföljning

Ratificeringen av avtalet följs upp inom ramen för den utvidgade Eurogruppen under det innevarande året. I enlighet med den utvidgade Eurogruppens politiska överenskommelse av den 30 november 2020 strävar man efter att införa den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen före januari 2022 (inbegripet de ändringar som ska göras i det avtal som behandlas i denna regeringsproposition). Avtalet innehåller inga bestämmelser om periodisk rapportering eller annan uppföljning.

10 Förhållande till andra propositioner

Propositionen har ett nära samband med regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen, med hänsyn till den gemensamma förklaringen i anslutning till avtalet i denna proposition, enligt vilken de avtalsslutande parter som också är medlemmar i Europeiska stabilitetsmekanismen kommer att sträva efter att slutföra ratificeringsprocessen för avtalet samtidigt som ratificeringsprocessen för avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen, där så är möjligt och med beaktande av sina nationella krav, och i alla händelser så snart som det är nödvändigt för det tidiga införandet av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen vilket har bekräftats genom det politiska beslut som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden.

11 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

11.1 Behovet av riksdagens samtycke

Avtalet är till sin juridiska form ett sedvanligt fördrag, och de EU-medlemsstater som är avtalslutande parter utövar sin nationella behörighet när de ingår avtalet.

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för en individs rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, om det redan finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. En bestämmelse i en internationell förpliktelse hör enligt dessa kriterier till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd). Bestämmelser som kräver riksdagens godkännande av någon annan anledning är bland annat förpliktelser som är bindande för riksdagens budgetmakt (GrUU 45/2000 rd). Grundlagsutskottet har ansett att denna bestämmelse dock inte innebär att riksdagens samtycke krävs för alla internationella förpliktelser som har budgetkonsekvenser. Riksdagens samtycke krävs för sådana internationella förpliktelser som medför större än ringa kostnader för staten. Vid bedömningen av kostnadernas betydelse kan utgångspunkten vara i hur avsevärd grad en förpliktelse binder riksdagen när riksdagen ska besluta om statsbudgeten. Om den utgiftspost som förpliktelser medför är så ringa att den kan genomföras inom ramen för ett anslag som ingår i statsbudgeten är en sådan förpliktelse även om den är återkommande inte på det sätt som avses i 94 § 1 mom. i grundlagen sådan att den av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande (GrUU 29/2012 rd).

Grundlagsutskottet har bedömt innehållet i avtalet under förhandlingsskedet i sina utlåtanden GrUU 19/2020 rd, GrUU 5/2020 rd och GrUU 14/2019 rd samt i samband med behandlingen av bedömningen av riskreduceringen godkänt ett ställningstagande (PeVP 85/2020 vp) i vilket utskottet hänvisar till sina ovannämnda utlåtanden och upprepar ställningstagandena i dem.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 19/2020 rd) ansett att avtalet handlar om en nationell behandling och beredning av ett avtal som har en fast koppling till Europeiska unionens verksamhet. Enligt grundlagens 93 § 2 mom. svarar statsrådet för den nationella beredningen av beslut som fattas i Europeiska unionen och fattar beslut om åtgärder som hänför sig till dem, om inte ett beslut kräver godkännande av riksdagen. Grundlagsutskottet har ansett att den bestämmelsen i grundlagen också täcker frågor som formellt sett inte omfattas av unionens behörighet men som både till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor (se till exempel GrUB 10/1998 rd, GrUU 49/2001 rd och GrUU 56/2006 rd). Sådana frågor som både till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor är således avtal som ingås eller beslut som fattas för skötseln av unionens uppgifter eller av skäl som hänför sig till unionen. Grundlagsutskottet har uttryckligen ansett att det fördrag som behandlas till sitt innehåll har nära samband med förordningen om resolutionsmekanismen och direktivet om återhämtning och resolution av banker samt EU-institutionerna. Således är det tydligt att avtalet till sitt innehåll och sina konsekvenser kan jämföras med unionsfrågor (se GrUU 1/2014 rd). Vidare

innebär det som konstateras ovan enligt utskottets utlåtande GrUU 19/2020 rd att den lagstiftning om förhållandet mellan statsrådet och riksdagen som avses i 96 och 97 § i grundlagen blir tillämplig, vilket allmänt taget bekräftar riksdagens ställning i beredningsprocessen för avtalet och dessutom att godkännandet och ikraftsättandet av avtalet kommer att behandlas inom ramen för bestämmelserna i 94 och 95 § i grundlagen.

Grundlagsutskottet har konstaterat att det utifrån en bedömning av riskreduceringen inte i fråga om Finlands suveränitet och riksdagens budgetmakt ser ut att finnas några särskilda grundlagsenliga hinder för ett tidigt införande av den gemensamma säkerhetsmekanismen och ändring av fördraget (om bidrag). Enligt grundlagsutskottet blir dock en viktig faktor bland utgångspunkterna för behandlingen enligt utskottets tidigare praxis ett så heltäckande och primärt investeransvar som möjligt samt det att bankerna sänker och förenhetligar sina risknivåer till den nivå som den gemensamma bankunionen förutsätter. (GrUU 19/2020 rd, GrUU 5/2020 rd och GrUU 14/2019 rd).

Bedömningen av riskreduceringen lämnades till riksdagen genom statsrådets utredning (E 138/2020 rd). Finlands ståndpunkt blev i och med behandlingen i riksdagen den att Finland utifrån en politisk helhetsbedömning kan godkänna det tidiga införandet av den gemensamma säkerhetsmekanismen och ändringen av avtalet om bidrag och framskrida i förfarandena för undertecknande och ratificering av dem samt med de ändringar som behöver göras i lagar och anvisningar som anknyter till ESM, även om riskreduceringen enligt den bedömning som ges i utredningen inte har framskridit avsevärt. I Finlands ståndpunkt betonades att tidigareläggningen av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen med två år inte ändrar den princip om investeransvar som utgör den grundläggande utgångspunkten för bankunionen och att medel ur den gemensamma resolutionsfonden får användas endast om de villkor som anges i lagstiftningen uppfylls.

Bestämmelserna i artikel 1 i avtalet kan anses ha indirekt samband med riksdagens budgetmakt, eftersom bestämmelserna i artikeln gäller överföring av extraordinära efterhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden och användningen av dessa. Extraordinära bidrag av skattenatur i enlighet med SRM-förordningen samlas in från kreditinstitut och värdepappersföretag och om dessa inte finns omedelbart tillgängliga kan resolutionsnämnden i sista hand använda sig av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanism som inrättas inom Europeiska stabilitetsmekanismen. Säkerhetsmekanismen kan i vissa fall medföra förluster för Europeiska stabilitetsmekanismen. Finlands maximala förlust är dock begränsad till den kapitalandel som ska betalas när så krävs av ESM:s kapitalstruktur, vilket för Finlands del är 11,14 miljarder euro och som Finland i egenskap av medlem i ESM har förbundit sig att betala som utfäst kapital. Avtalet i denna regeringsproposition innehåller inga andra bestämmelser som indirekt inverkar på riksdagens budgetmakt.

Artikel 1.2 ersätter artikel 7.1 i det gällande avtalet, vilket har förutsatt riksdagens samtycke, eftersom framförandet av en sådan begäran som avses kan leda till en situation där Finland måste överföra det belopp som tillhör den avtalsslutande part vars del det har lånats ur. Detta är jämförbart med sådan statsborgen som avses i 82 § 2 mom. i grundlagen som endast får beviljas med riksdagens samtycke. Enligt bestämmelsen i artikel 1.2 kvarstår den gällande bestämmelsens innehåll i övrigt, men i den slopas de berörda avtalsslutande parternas skyldighet att före utgången av övergångsperioden till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag till ett belopp motsvarande det belopp som mottagits av deras delar plus den upplupna räntan så att de andra delarna återbetalas i fall som gäller tillfälliga överföringar mellan olika delar. Slopandet av skyldigheten förutsätter riksdagens samtycke. Ett fördrag kan förutsätta riksdagens samtycke också för att det har avsevärd betydelse på det sätt som avses i 94 § 1 mom. i grundlagen. Avtalet

i sig är inte betydande med tanke på statsfinanserna men tillsammans med regeringens proposition om godkännande och sättande i kraft av avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen bedöms det vara betydande och därför förutsätter avtalet riksdagens samtycke. Dessutom har resolutionsfonden och den gemensamma resolutionsmekanismen redan tidigare ansetts vara betydande enligt en helhetsbedömning genom uppgifterna i samband med regleringen av det finansiella systemet och upprätthållandet av stabiliteten (RP 175/2014 rd, s. 198), även om grundlagsutskottet inte tog ställning till detta i sitt utlåtande GrUU 35/2014 rd i samband med godkännandet och sättandet i kraft av det gällande avtalet.

11.2 Behandlingsordning

Eftersom avtalet inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan avtalet enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av avtalet godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Regeringen anser emellertid att det är önskvärt att grundlagsutskottet ger ett utlåtande i frågan, med beaktande av att grundlagsutskottet har behandlat ärendet flera gånger under förhandlingarna om avtalet och i samband med behandlingen av det gällande avtalet

Kläm 1

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att

riksdagen godkänner det i Bryssel den 27 januari 2021 och den 8 februari 2021 mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland ingångna avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden.

Kläm 2

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 27 januari 2021 och den 8 februari 2021 mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland ingångna avtalet om ändring av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 10 juni 2021

Statsminister

Sanna Marin

RP 100/2021 rd

Finansminister Annika Saarikko

Fördragstext

AVTAL OM ÄNDRING AV AVTALET OM ÖVERFÖRING AV OCH ÖMSESIDIGHET FÖR BIDRAG TILL DEN GEMENSAMMA RESOLUTIONSFONDEN MELLAN KONUNGARIKET BELGIEN, REPUBLIKEN BULGARIEN, REPUBLIKEN TJECKIEN, KONUNGARIKET DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLAND, REPUBLIKEN ESTLAND, IRLAND, REPUBLIKEN GREKLAND, KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, REPUBLIKEN KROATIEN, REPUBLIKEN ITALIEN, REPUBLIKEN CYPERN, REPUBLIKEN LETTLAND, REPUBLIKEN LITAUEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, UNGERN, REPUBLIKEN MALTA, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, REPUBLIKEN POLEN, REPUBLIKEN PORTUGAL, RUMÄNIEN, REPUBLIKEN SLOVENIEN, REPUBLIKEN SLOVAKIEN OCH REPUBLIKEN FINLAND

INGRESS

DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland (*signatörerna*),

SOM ERINRAR OM uttalandet från Eurogruppen och Ekofinministrarna av den 18

AGREEMENT AMENDING THE AGREEMENT ON THE TRANSFER AND MUTUALISATION OF CONTRIBUTIONS TO THE SINGLE RESOLUTION FUND BETWEEN THE KINGDOM OF BELGIUM, THE REPUBLIC OF BULGARIA, THE CZECH REPUBLIC, THE KINGDOM OF DENMARK, THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY, THE REPUBLIC OF ESTONIA, IRELAND, THE HELLENIC REPUBLIC, THE KINGDOM OF SPAIN, THE FRENCH REPUBLIC, THE REPUBLIC OF CROATIA, THE ITALIAN REPUBLIC, THE REPUBLIC OF CYPRUS, THE REPUBLIC OF LATVIA, THE REPUBLIC OF LITHUANIA, THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG, HUNGARY, THE REPUBLIC OF MALTA, THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS, THE REPUBLIC OF AUSTRIA, THE REPUBLIC OF POLAND, THE PORTUGUESE REPUBLIC, ROMANIA, THE REPUBLIC OF SLOVENIA, THE SLOVAK REPUBLIC AND THE REPUBLIC OF FINLAND

PREAMBLE

THE CONTRACTING PARTIES, the Kingdom of Belgium, the Republic of Bulgaria, the Czech Republic, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, Ireland, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Republic of Croatia, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, Hungary, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Republic of Poland, the Portuguese Republic, Romania, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic and the Republic of Finland (the "Signatories");

RECALLING the statement of the Eurogroup and ECOFIN Ministers of 18 December 2013 on the Single Resolution

december 2013 om den finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsmekanismen angående ett åtagande att ta fram en fullt fungerande gemensam finansiell säkerhetsmekanism senast efter tio år,

SOM VIDARE ERINRAR OM att stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta, vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018 godkände ett övergripande paket för att stärka Ekonomiska och monetära unionen, inbegripet referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden (*fonden*). Enligt dessa villkor skulle den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen införas genom begränsade ändringar av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden före övergångsperiodens slut, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen, efter ett politiskt beslut som grundats på institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning av riskreduceringen år 2020. Vidare skulle kraven på riskreducering stå i proportion till ambitionsnivån för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen under övergångsperioden jämfört med den ordinarie fasen,

SOM ERKÄNNER att om den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen införas före övergångsperiodens slut, under vilken förhandsbidrag till fonden fördelas till olika delar med gradvis ömsesidighet, skulle en ömsesidighet för extraordinära efterhandsbidrag på liknande vis underlätta en smidig övergång från en fond vars struktur består av flera delar till en helt ömsesidig sådan,

SOM VIDARE ERINRAR OM att finansministrarna vid Eurogruppens möte i utvidgat format den 4 december 2019 godkände de tekniska villkoren för ömsesidigheten för extraordinära efterhandsbidrag till fonden,

SOM VIDARE ERINRAR OM att detta ändringsavtal bör bli tillämpligt först när

Mechanism backstop concerning a commitment to develop a fully operational common backstop at the latest after ten years;

FURTHER RECALLING that at the Euro Summit meeting of 14 December 2018 in inclusive format, the Heads of State or Government of the Member States whose currency is the euro endorsed a comprehensive package with a view to strengthening the Economic and Monetary Union, including the Terms of Reference of the Common Backstop to the Single Resolution Fund (the "Fund"). Pursuant to those terms, the common backstop would be introduced through limited changes to the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund before the end of the transition period provided that sufficient progress has been made in risk reduction, following a political decision informed by a risk reduction assessment of the institutions and competent authorities in 2020. Moreover, risk reduction requirements would be commensurate with the level of ambition of the common backstop in the transition period compared to that of the steady state;

RECOGNISING that where the common backstop is introduced before the end of the transitional period, during which ex ante contributions to the Fund are allocated to different compartments subject to progressive mutualisation, a mutualisation of extraordinary ex post contributions in a similar manner would facilitate a smooth transition from such a compartmental structure of the Fund to a fully mutualised one;

FURTHER RECALLING that at the Eurogroup of 4 December 2019 in inclusive format, the Ministers of Finance endorsed the technical modalities for the mutualisation of extraordinary ex post contributions to the Fund;

FURTHER RECALLING that this Amending Agreement should not apply until all the

alla avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen har konstaterat att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen enligt vad som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, såsom de godkändes av stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018, och en resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen har trätt i kraft,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

Ändringar av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden

Avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) För det fjärde gäller, utan att det påverkar de av nämndens befogenheter som avses i led e, att om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en särskild resolutionsåtgärd ska de avtalsslutande parterna till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag, som har insamlats i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 71 i SRM-förordningen från instituten auktoriserade på deras respektive territorier, i enlighet med följande:

– Som ett första steg ska de berörda avtalsslutande parter som avses i led a eller, vid en gränsöverskridande koncernresolution, de berörda avtalsslutande parter som inte har bidragit med tillräckliga finansiella medel enligt leden a–c när det gäller resolution av

Contracting Parties participating in the Single Supervisory Mechanism and in the Single Resolution Mechanism have concluded that sufficient progress has been made in risk reduction as referred to in the Terms of Reference for the Common Backstop to the Single Resolution Fund, as endorsed by the Heads of State or Government of the Member States whose currency is the euro at the Euro Summit of 14 December 2018 in inclusive format, and until a resolution by the Board of Governors of the European Stability Mechanism to grant the backstop facility has entered into force,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

Amendments to the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund

The Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund is amended as follows:

(1) in Article 5, paragraph 1 is amended as follows:

(a) points (d) and (e) are replaced by the following:

”(d) In the fourth place, and without prejudice to the powers of the Board referred to in point (e), if the financial means referred to in point (c) are not sufficient to cover the costs of a particular resolution action, the Contracting Parties shall transfer to the Fund the extraordinary ex post contributions from the institutions authorised in their respective territories, raised in accordance with the criteria laid down in Article 71 of the SRM Regulation, in accordance with the following:

– as a first step, the Contracting Parties concerned referred to in point (a) or, in the case of cross-border group resolution, the Contracting Parties concerned that have not provided enough financial means under points

enheter auktoriserade på deras territorier, till fonden överföra extraordinära efterhandsbidrag upp till det belopp som beräknats som det högsta belopp av extraordinära efterhandsbidrag som får samlas in från institut auktoriserade på deras territorier i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen, multiplicerat med den relevanta procentsatsen (*maximibeloppet*). Vid tillämpning av denna strecksats bestäms procentsatsen i förhållande till datumet för resolutionsordningens ikraftträdande. Den ska uppgå till 30 % från och med tillämpningsdatumet för denna strecksats och under återstoden av det kalenderkvartal under vilket detta datum infaller. Procentsatsen ska sänkas kvartalsvis med en siffra som motsvarar 30 procentenheter delat med det återstående antalet kalenderkvartal under övergångsperioden, inbegripet det kvartal under vilket tillämpningsdatumet för denna strecksats infaller. Vid tillämpning av denna strecksats ska summan av de extraordinära efterhandsbidrag som redan samlats in under samma år och de som återstår att samla in under samma år enligt denna strecksats med avseende på tidigare resolutionsåtgärder dras av från *maximibeloppet*.

– om ett andra steg ska, om de finansiella medel som är tillgängliga enligt första strecksatsen inte är tillräckliga, alla de avtalsslutande parterna till fonden överföra de extraordinära efterhandsbidrag som krävs för att täcka den återstående delen av kostnaderna för den specifika resolutionsåtgärden, upp till det belopp som beräknats som det *maximibelopp* för extraordinära efterhandsbidrag som får samlas in från institut auktoriserade på deras territorier i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen multiplicerat med en procentsats på 100 % minus den procentsats som tillämpas i enlighet med första strecksatsen (*ömsesidigt maximibelopp*). Vid tillämpning av den här strecksatsen ska summan av extraordinära efterhandsbidrag som redan samlats in under samma år och som återstår att samla in under samma år enligt den här strecksatsen med avseende på tidigare resolutionsåtgärder dras av från det ömsesidiga

(a) to (c) in relation to the resolution of entities authorised in their territories, shall transfer to the Fund extraordinary ex post contributions up to the amount calculated as the maximum amount of extraordinary ex post contributions that may be raised from institutions authorised in their territories in accordance with the second subparagraph of Article 71(1) of the SRM Regulation multiplied by the relevant percentage ('the maximum amount'). For the purpose of this indent, the percentage shall be determined by reference to the date of entry into force of the resolution scheme. It shall amount to 30 % as of the date of application of this indent and during the remainder of the calendar quarter in which that date occurs. The percentage shall decrease on a quarterly basis by an amount equal to 30 percentage points divided by the number of remaining calendar quarters of the transitional period, including the quarter in which the date of application of this indent occurs. For the purposes of this indent, the sum of extraordinary ex post contributions already raised in the same year and still to be raised in the same year under this indent in respect of previous resolution actions shall be deducted from the maximum amount;

– as a second step, if the financial means available under the first indent are not sufficient, all the Contracting Parties shall transfer to the Fund extraordinary ex post contributions needed to cover the remaining part of the costs of the particular resolution action up to the amount calculated as the maximum amount of extraordinary ex post contributions that may be raised from institutions authorised in their territories in accordance with the second subparagraph of Article 71(1) of the SRM Regulation multiplied by a percentage equal to 100 % minus the percentage applied in accordance with the first indent ('the mutualised maximum amount'). For the purposes of this indent, the sum of extraordinary ex post contributions already raised in the same year and still to be raised in the same year under this indent in respect of previous resolution actions shall be deducted from the mutualised maximum amount.

maximibeloppet.

e) Om de finansiella medel som avses i led c inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en viss resolutionsåtgärd, och så länge de extraordinära efterhandsbidrag som avses i led d inte finns omedelbart tillgängliga, även av skäl som rör de berörda institutens stabilitet, kan nämnden utöva sin befogenhet att i enlighet med artiklarna 73 och 74 i SRM-förordningen för fondens räkning ta upp lån eller andra former av stöd eller sin befogenhet att i enlighet med artikel 7 i detta avtal göra tillfälliga överföringar mellan olika delar.

I de fall då nämnden beslutar att utöva de befogenheter som avses i första stycket i detta led ska de avtalsslutande parterna, utan att det påverkar tredje stycket i detta led, till fonden överföra de extraordinära efterhandsbidragen i syfte att återbetala antingen lånen eller de andra formerna av stöd, eller den tillfälliga överföringen mellan olika delar, i enlighet med led d första och andra strecksatserna under löptiden och fram till full återbetalning. För att undvika tveksamheter ska samma relevanta procentsats som fastställts i enlighet med led d tillämpas under hela löptiden.

För en särskild resolutionsordning som trätt i kraft under övergångsperioden ska följande gälla:

– Summan av de extraordinära efterhandsbidrag som ska överföras med avseende på den särskilda resolutionsåtgärden och de som återstår att överföra med avseende på tidigare resolutionsåtgärder av de berörda avtalsslutande parterna enligt i) led d första strecksatsen och ii) detta led e tillämpat i enlighet med led d första strecksatsen får inte överstiga maximibeloppet multiplicerat med tre.

– Följaktligen får summan av de extraordinära efterhandsbidrag som ska överföras med avseende på den särskilda resolutionsåtgärden och de som återstår att överföra

(e) If the financial means referred to in point (c) are not sufficient to cover the costs of a particular resolution action, and as long as extraordinary ex post contributions referred to in point (d) are not immediately accessible, including for reasons relating to the stability of the institutions concerned, the Board may exercise its power to contract for the Fund borrowings or other forms of support in accordance with Articles 73 and 74 of the SRM Regulation, or its power to make temporary transfers between compartments in accordance with Article 7 of this Agreement.

Where the Board decides to exercise the powers referred to in the first subparagraph of this point, the Contracting Parties shall, without prejudice to the third subparagraph of this point, transfer to the Fund the extraordinary ex post contributions in order to reimburse the borrowings or other form of support, or the temporary transfer between compartments, in accordance with the first and second indents of point (d) during the maturity period and until full reimbursement. For the avoidance of doubt, the same relevant percentage determined in accordance with point (d) shall apply throughout the maturity period.

For a particular resolution scheme that entered into force during the transitional period, the following shall apply:

– the sum of extraordinary ex post contributions to be transferred in respect of that particular resolution action and those still to be transferred in respect of previous resolution actions by the Contracting Parties concerned under (i) the first indent of point (d) and (ii) under this point (e) applied in accordance with the first indent of point (d) shall not exceed the maximum amount multiplied by three;

– subsequently, the sum of extraordinary ex post contributions to be transferred in respect of that particular resolution action and

med avseende på tidigare resolutionsåtgärder av alla avtalsslutande parter enligt i) led d andra strecksatsen och ii) detta led e tillämpat i enlighet med led d andra strecksatsen inte överstiga det belopp som motsvarar summan av alla förhandsbidrag som betalats in vid datumet för ikraftträdande för den särskilda resolutionsordningen, ej inbegripet de som samlats in i samband med tidigare utbetalningar från fonden (fondens faktiska nivå, utan beaktande av möjliga utbetalningar)."

those still to be transferred in respect of previous resolution actions by all the Contracting Parties under (i) the second indent of point (d) and (ii) under this point (e) applied in accordance with the second indent of point (d) shall not exceed the amount equal to the sum of all ex ante contributions paid in on the date of entry into force of that particular resolution scheme excluding those raised in connection with previous disbursements of the Fund (the actual level of the Fund, not taking into account possible disbursements).";

b) Följande led ska införas:

(b) the following point is inserted:

"f) Om de finansiella medel som avses i led e inte är tillräckliga för att täcka kostnaderna för en särskild resolutionsåtgärd ska de berörda avtalsslutande parterna, under löptiden och fram till full återbetalning, överföra extraordinära efterhandsbidrag som fortfarande kan samlas in från institut auktoriserade på deras territorier inom den gräns som fastställts i enlighet med artikel 71.1 andra stycket i SRM-förordningen, i syfte att återbetala lånen eller andra former av stöd som nämnden får ta upp i enlighet med artiklarna 73 och 74 i SRM förordningen."

"(f) If the financial means referred to in point (e) are not sufficient to cover the costs of a particular resolution action, the Contracting Parties concerned shall, during the maturity period and until full reimbursement, transfer extraordinary ex post contributions that may still be raised from institutions authorised in their territories within the limit set out in accordance with the second subparagraph of Article 71(1) of the SRM Regulation, in order to reimburse the borrowings or other forms of support that the Board may contract in accordance with Articles 73 and 74 of the SRM Regulation.";

2. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:

(2) in Article 7, paragraph 1 is replaced by the following:

"1. Utan att det påverkar de skyldigheter som fastställs i artikel 5.1 a–d kan de avtalsslutande parter som berörs av resolutionen under övergångsperioden hos nämnden ansöka om att tillfälligt få utnyttja den del av de tillgängliga finansiella medlen i de delar av fonden som ännu inte har gjorts ömsesidiga som motsvarar de övriga avtalsslutande parterna. I sådant fall ska artikel 5.1 e tillämpas."

"1. Without prejudice to the obligations laid down under points (a) to (d) of Article 5(1), the Contracting Parties concerned by resolution may, during the transitional period, request the Board to temporarily make use of the part of the financial means available in the compartments of the Fund not yet mutualised corresponding to the other Contracting Parties. In such a case, point (e) of Article 5(1) shall apply."

ARTIKEL 2

ARTICLE 2

Deponering

Deposit

Detta ändringsavtal ska deponeras hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd

This Amending Agreement shall be deposited with the General Secretariat of the

(depositarien), som ska sända bestyrkta kopior till alla signatärer.

ARTIKEL 3

Konsolidering

Depositarien ska upprätta en konsoliderad version av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden och sända den till alla signatärer.

ARTIKEL 4

Ratificering, godkännande eller godtagande

1. Detta ändringsavtal ska vara föremål för ratificering, godkännande eller godtagande av signatärerna. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument ska deponeras hos depositarien.

2. Depositarien ska underrätta de andra signatärerna om varje deponering och om datumet för denna.

ARTIKEL 5

Ikraftträdande, tillämpning och anslutning

1. Detta ändringsavtal träder i kraft den dag då ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten har deponerats av samtliga signatärer som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen. Utan att det påverkar punkt 2 ska det tillämpas från och med den dag då det träder i kraft.

2. Under förutsättning att detta ändringsavtal har trätt i kraft i enlighet med punkt 1 och såvida inte de villkor som anges nedan har uppfyllts före det ikraftträdandet ska detta ändringsavtal tillämpas från och med dagen efter den dag då följande villkor har uppfyllts:

a) De avtalsslutande parter som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen och den

Council of the European Union ("the Depositary"), which shall communicate certified copies to all the Signatories.

ARTICLE 3

Consolidation

The Depositary shall establish a consolidated version of the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund and communicate it to all the Signatories.

ARTICLE 4

Ratification, approval or acceptance

1. This Amending Agreement shall be subject to ratification, approval or acceptance by the Signatories. Instruments of ratification, approval, or acceptance shall be deposited with the Depositary.

2. The Depositary shall notify the other Signatories of each deposit and the date thereof.

ARTICLE 5

Entry into force, application and accession

1. This Amending Agreement shall enter into force on the date when the instruments of ratification, approval or acceptance have been deposited by all the Signatories participating in the Single Supervisory Mechanism and in the Single Resolution Mechanism. Without prejudice to paragraph 2, it shall apply from the date of its entry into force.

2. Provided that this Amending Agreement has entered into force in accordance with paragraph 1 and unless the conditions defined below have been complied with before that entry into force, this Amending Agreement shall apply from the date following the date when the following conditions have been complied with:

(a) the Contracting Parties participating in the Single Supervisory Mechanism and in

gemensamma resolutionsmekanismen har, med institutionernas och de behöriga myndigheternas bedömning år 2020 som underlag, konstaterat att tillräckliga framsteg har gjorts med riskreduceringen enligt vad som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, såsom de godkändes av stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som har euron som valuta vid eurotoppmötet i utvidgat format den 14 december 2018.

b) En resolution från ESM-rådet om beviljande av den finansiella säkerhetsmekanismen enligt artikel 18a.1 i fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen har trätt i kraft.

3. Innan detta ändringsavtal träder i kraft ska det vara öppet för anslutning av medlemsstater i Europeiska unionen som ansluter sig till avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden i enlighet med artikel 13 i det avtalet.

Artikel 13 i avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden ska också gälla för anslutning till detta ändringsavtal.

Den anslutande medlemsstaten ska lämna in sin ansökan om anslutning till detta ändringsavtal samtidigt som den lämnar in ansökan om anslutning till avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden. Anslutningen ska få verkan när anslutningsinstrumenten deponeras både för avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden och för detta ändringsavtal.

Upprättat i ... den ... i ett enda original, vars bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska,

the Single Resolution Mechanism, informed by the assessment of the institutions and competent authorities in 2020, have concluded that sufficient progress has been made in risk reduction as referred to in the Terms of Reference for the Common Backstop to the Single Resolution Fund, as endorsed by the Heads of State or Government of the Member States whose currency is the euro at the Euro Summit of 14 December 2018 in inclusive format; and

(b) a resolution by the Board of Governors of the European Stability Mechanism to grant the backstop facility under Article 18a(1) of the Treaty Establishing the European Stability Mechanism has entered into force.

3. Before its entry into force, this Amending Agreement shall be open for accession by Member States of the European Union acceding to the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund in accordance with Article 13 thereof.

Article 13 of the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund shall also apply to the accession to this Amending Agreement.

The acceding Member State shall be required to submit the application for accession to this Amending Agreement simultaneously with the application for accession to the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund. The accession shall be effective upon simultaneous deposit of the instruments of accession both to the Agreement on the transfer and mutualisation of contributions to the Single Resolution Fund and to this Amending Agreement.

Done at ... on ... in a single original, whose Bulgarian, Croatian, Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Irish, Italian, Latvian,

tjeckiska, tyska och ungerska texter är lika giltiga.

Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovenian, Spanish and Swedish texts are equally authentic.

GEMENSAM FÖRKLARING

Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland kommer att sträva efter att slutföra ratificeringsprocessen för detta ändringsavtal samtidigt som ratificeringsprocessen för avtalet om ändring av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen, där så är möjligt och med beaktande av sina nationella krav, och i alla händelser så snart som det är nödvändigt för det tidiga införandet av den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen vilket har bekräftats genom det politiska beslut som avses i referensvillkoren för den gemensamma finansiella säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden.

JOINT DECLARATION

The Kingdom of Belgium, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, Ireland, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Portuguese Republic, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic and the Republic of Finland will strive to complete the process of ratification of this Amending Agreement at the same time as that of the Agreement amending the Treaty Establishing the European Stability Mechanism, where possible and taking into account their national requirements, and, in any event, as soon as necessary for the early introduction of the common backstop as confirmed by the political decision as referred to in the Terms of Reference of the Common Backstop to the Single Resolution Fund.